Ei metsänomistajien edunvalvontatyö tähän lopu, sen tarve vain kasvaa. **PUHEENJOHTAJA MIKKO TIIROLA, MTK:N METSÄVALTUUSKUNTA**

Puukaupan kilpailuttaja halutaan remonttiin kilpailun lisäämiseksi

Metsänhoitoyhdistyslakia halutaan joko korjata kilpailuneutraliteetin lisäämiseksi tai lakkauttaa kokonaan. Yksi syy tähän on metsänhoitoyhdistysten tapa kilpailuttaa puukaupat. Metsäteollisuus ei siitä pidä.

”Eivät metsäyhtiöt halua yksityismetsiin taimisäkkejä kantamaan. Kyllä siellä on halu romuttaa nykyinen järjestelmä sen vuoksi, että metsänhoitoyhdistykset kilpailuttavat tehokkaasti puukauppaa metsänomistajien antamilla valtakirjoilla”, sanoo MTK:n metsävaltuuskunnan puheenjohtaja **Mikko Tiirola**.

Tiirolasta olisi melkoinen paradoksi, jos kielletystä puumarkkinoiden hintayhteistyöstä käräjille joutuneet metsäjätit saisivat ajettua puumarkkinoiden kilpailua ylläpitävän metsänhoitoyhdistyslain nurin.

Jollain tavalla asiat kuitenkin yksityismetsissä hoidetaan, kävi metsänhoitoyhdistyslain kanssa niin tai näin.

”Metsänomistajista kolme neljästä käyttää aktiivisesti metsänhoitoyhdistysten palveluja. Asiakastutkimuksissa on saatu kiitettäviä arvosanoja palveluista.”

Paradoksia on ehkä siinäkin, että metsänhoitoyhdistyslain ja metsänhoitomaksun sääti Suomeen vuonna 1951 vasemmistolainen, pääministeri **Mauno Pekkalan** hallitus.

Siihen asti vapaaehtoisesti toimineilla metsänhoitoyhdistyksillä ei hallituksen mielestä riittänyt resursseja hoitaa maan yksityismetsiä.

Loppu on historiaa: maan metsät kasvavat yli 100 miljoonaa kuutiometriä puuta joka kesä.

Perustuslaki ja jäsenyys

Kilpailuongelma olisi voitu ratkaista Tiirolan mukaan myös nykyisen lain puitteissa. Metsänhoitomaksusta vapautuminen olisi voitu muuttaa maksuttomaksi, ilmoitusluontoiseksi asiaksi joko asetuksella tai ministeriön määräyksellä.

Hallitus haluaa kuitenkin uudistaa koko lain ohjelmansa mukaan.

Tästä seuraa käytännössä metsänhoitomaksun poistuminen, koska nykyinen perustuslaki ei anna mahdollisuutta metsänomistajille päättää lakisääteisen maksun suuruudesta.

Tiirolan mukaan toki lakiakin voidaan uudistaa siten, että toiminnan mahdollisuudet säilyvät riittävinä.

Metsänomistajien vapaaehtoiset yhdistykset toimisivat silloin tavanomaisten yhdistysten tapaan.

Tässä vaihtoehdossa olisi yhdistysten työ ärhäkkää edunvalvontaa.

Tilastojen keruu, koulu- ja nuorisotyö sekä metsätaloudesta vieraantuneiden metsänomistajien etsiminen puumarkkinoille ja metsänhoidon pariin jäisivät vähiin.

Jos metsänhoitomaksusta luovutaan, joudutaan toimihenkilöitä ja metsureita irtisanomaan. Tiirolan mukaan mahdollisissa lain muutoksissa tulee varata riittävät siirtymäajat.

KIMMO HAIMI

Puun käytön lisääminen Suomessa ja kilpailun ylläpito puumarkkinoilla ovat puhuttaneet paljon MTK:n metsävaltuuskuntaa. Mikko Tiirola toimii metsävaltuuskunnan puheenjohtajana.

Iso raha edistämisessä, pakkoraha lukkiuttaisi

Metsänomistajien maksama metsänhoitomaksu tuottaa metsänhoitoyhdistysten toiminnan rahoitukseen noin 30 miljoonaa euroa vuodessa. Yhdistysten riippuvuus metsänhoitomaksusta vaihtelee paljon.

”Metsäteollisuus esitti pari vuotta sitten metsänhoitomaksun tilalle metsänomistus- tai metsätilamaksua, joka olisi kerätty valtiolle”, Tiirola sanoo.

Hän uskookin, että metsänhoitomaksun lopetus nostaa intohimoja metsänomistusmaksuun tai muuhun kiinteistöveron luontoiseen maksuun, joka voisi upota valtiovarainministeriön pohjattomaan kassaan ulos metsätaloudesta.

Yhteiskunnan kannalta on keskeistä, että metsänomistajien maksamilla maksuilla rahoitetaan laajalti metsätalouden edistämistä esimerkiksi tiedotuksessa, kouluyhteistyössä, myrskytuhojen korjaamisessa ja monessa muussakin.

Jäsenyys edelleen automaattisesti

Tiirolan mukaan metsänomistajat eivät suostu siihen, että metsänhoitoyhdistyslaki jää voimaan rajoitteineen, mutta automaattijäsenyydestä luovutaan.

Uusista metsänomistajista pitäisi jatkossakin tulla automaattisesti yhdistyksen jäseniä. He voisivat sitten halutessaan itse päättää eroamisestaan tai jatkamisestaan, ilman maksuja ja byrokratiaa.

”Metsänhoitoyhdistysten toimintaa on kehitetty pitkäjänteisesti. Muutostilanteisiin liittyy aina uhkakuvia, mutta myös mahdollisuuksia. Ei metsänomistajien edunvalvontatyö tähän lopu, sen tarve vain kasvaa.”

Hän kehottaa nyt yhdistyksiä tutkimaan omien resurssiensa riittävyyttä muuttuvassa kilpailutilanteessa.

”Ovatko toimintatavat ja asiakaspalvelu kunnossa?”

Tiirola korostaa tulevien yhdistysten valtuustovaalien tärkeyttä. Hallintoon tarvitaan osaavia ihmisiä, eritoten nyt, kun toiminta on murroksessa.

JUHA AALTOILA

HAKKAMIES

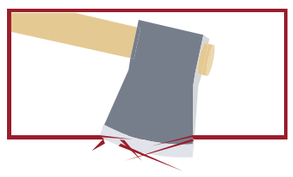

Puuta jalostamaan!

Suomen metsät ovat vajaakäytössä. Meillä on edelleen kaikki edellytykset menestyä puun jalostamisessa. Investointeja tarvittaisiin nyt etenkin massateollisuuteen.

Vuosittain jää kymmeniä miljoonia motteja hyvää selluloosan raaka-ainetta vaille käyttöä. Tällä hetkellä tälle puulle ei löydy muuta käyttöä kuin poltto energiaksi, mutta se on arvokkaan raaka-aineen haaskuuta.

Miksi kotimainen suurteollisuus ei investoi tänne? Meillä on hyvät leimikot sekä tiestöt ja korjuuteknologia valmiina.

Aiotaanko metsävaramme pitää halpavarastona, jota käytetään vain tuontipuumäärien vaihtelun tasaajana? Viime vuosikymmeninä metsäteollisuutemme on investoinut lähinnä Keski-Eurooppaan halvan kierrätyspaperin houkuttelemana. Halvan raaka-aineen ajat ovat kuitenkin ohi. Jätepaperi on maailmalla tolkuttoman kallista.

Hakamies on miettinyt, että Metsäliiton pitäisi palata juurilleen jalostamaan kysyntää vailla olevaa kotimaan raaka-ainetta. Suomen metsät ovat kohta väärällään mäntykuitua.

Puuta riittäisi parille kolmellekin uudelle sellutehtaalle ja markkinat näyttävät jatkossakin vetävän hyvin pitkäkuituista selluloosaa. Yksi hyvä tehtaan paikka voisi olla meren rannalla sijaitseva Kaskisen kaupunki!

Kanadalaiset ovat saaneet kannattamattomat Savon Sellun ja Juankosken laitokset toimimaan. Pitääkö meidän hankkia puun jalostajat valtameren takaa, kun täkäläisiä ei kiinnosta?

Hakkamies

ANSAITTU LUOTTAMUS

Uudistunut Subaru Forester boxerdiesel. CO_2-päästöt 155 g/km. Polttoaineenkulutus 5,9 l/100 km. Kun liikutaan päätieverkon ulkopuolella, ajo-ominaisuudet huonoilla teillä ja ennen kaikkea auton luotettavuus nousevat arvoon arvaamattomaan.

Mistä asioista syntyy luottamus autoon? Jatkuva neliveto ja matala painopiste ovat tasapainoisen ajokäytöksen tae. Subaru on huolella Japanissa tehty. Siksi siinä on muita vähemmän vikoja. Subaru on edullisempi kuin moni etuvetoinen. Käytettynä se pitää hintansa hyvin.

Parhaat arvosanat myös kulutuksesta ja päästöistä. Markkinoilla on Subarua vähäpäästöisempiäkin autoja, mutta eipä taida löytyä vähemmän kuluttavaa autoa, jossa on noin 2000 kg:n vetokyky, lähes pakettiauton kuljetuskapasiteetti, erinomainen suorituskyky ja ennenkaikkea jatkuva neliveto.

Subaru – luottamuksen korkein arvosana

FORESTER

Forester 2.0D
Autoveroton hinta 26.500,00
Arvioitu autovero*) 7.743,43
Kokonaishinta 34.243,43
(+ paikkakuntakohtaiset toimituskulut)
Kulutus: 5,9 l/100 km (EU-yhdistetty).
*) CO_2-päästöt 155 g/km.

LEGACY

Legacy 2.0 STW
Autoveroton hinta 25.530,00
Arvioitu autovero*) 9.846,75
Kokonaishinta 35.376,75
(+ paikkakuntakohtaiset toimituskulut)
Kulutus: 8,6 l/100 km (EU-yhdistetty).
*) CO_2-päästöt 199 g/km.

OUTBACK

Outback 2.0D
Autoveroton hinta 31.440,00
Arvioitu autovero*) 9.201,41
Kokonaishinta 40.641,41
(+ paikkakuntakohtaiset toimituskulut)
Kulutus: 6,4 l/100 km (EU-yhdistetty).
*) CO_2-päästöt 155 g/km.

STI RACING

STI Racing 2.5
Autoveroton hinta 45.400,00
Arvioitu autovero*) 22.466,08
Kokonaishinta 67.866,08
(+ paikkakuntakohtaiset toimituskulut)
Kulutus: 10,5 l/100 km (EU-yhdistetty).
*) CO_2-päästöt 243 g/km.

Subaru lisäpalvelut: **Subaru Rahoitus, Subaru Vakuutus, Subaru Huolenpitosopimus ja Subaru Assistance.**

www.subaru.fi
Subaru tehdastakuu **3 vuotta/100.000 km**

SUBARU
Confidence in Motion